

Torstai 6. syyskuuta 2001

20. Jalkaväkimiinat

B5-0542, 0561, 0568, 0575, 0590 ja 0599/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma toimista ei-valtiollisten toimijoiden saamiseksi sitoutumaan jalkaväkimiinojen täydelliseen kieltämiseen

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. joulukuuta 1992 antamansa päätöslauselman jalkaväkimiinojen aiheuttamista tuhoista⁽¹⁾, 29. kesäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman maamiinoista ja sokeuttavista laseraseista⁽²⁾, ja jalkaväkimiinoista: murhaava este kehitykselle⁽³⁾, 18. joulukuuta 1997 antamansa päätöslauselman jalkaväkimiinojen kieltämisestä ja tuhoamisesta⁽⁴⁾ sekä 25. lokakuuta 2000 antamansa päätöslauselman jalkaväkimiinoista⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antaman tiedonannon jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta: Euroopan unionin toimien lujittaminen — Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta (KOM(2000) 111),
 - A. katsoo, että jalkaväkimiinojen käyttö on, sen lisäksi että se aiheuttaa ihmishenkien menetyksiä varsinkin siviiliväestön keskuudessa, vakava este kyseisten alueiden sosiaaliselle ja taloudelliselle terveydymiselle,
 - B. ottaa huomioon, että maamiinoja käytetään nykyisin useimmiten aseellisissa konflikteissa ja/tai sisällissodissa, joissa miinoja saattavat käyttää sekä valtion asevoimat että ei-valtiolliset aseistetut joukot,
 - C. ottaa huomioon, että 119 valtiota on ratifioinut vuonna 1997 tehdyn jalkaväkimiinojen käytön kieltävän sopimuksen ja että 141 valtiota on allekirjoittanut sen,
 - D. ottaa huomioon, että 52 valtiota ei ole vielä allekirjoittanut ja ratifioinut Ottawan sopimusta,
 - E. ottaa huomioon, että 18.–22. syyskuuta 2001 Managuassa pidettävä Ottawan sopimuksen allekirjoittajavaltioiden kokous on hyvin merkittävä,
 - F. katsoo, että kansainvälisellä yhteisöllä on moraalinen velvollisuus saada kaikki tällaisten konfliktien osapuolet, olivatpa nämä valtiollisia tai ei-valtiollisia toimijoita, sitoutumaan jalkaväkimiinojen käyttöä koskevaan kieltoon, jotta nämä epäinhimilliset aseet saadaan kiellettyä maailmanlaajuisesti,
 - G. katsoo, ettei tämä merkitse ei-valtiollisten toimijoiden tai heidän toimintansa tukemista, tai sen legitimitiivien tunnustamista,
 - H. tunnustaa hallitusten, kansainvälisten elinten ja erityiskansalaisjärjestöjen pyrkimykset kannustaa ei-valtiollisia toimijoita kieltämään jalkaväkimiinojen käytön,
1. pyytää Euroopan unionia pohtimaan kaikkia mahdollisia keinoja, joilla se voisi painostaa niitä ei-valtiollisia toimijoita, jotka ovat avoimesti haluttomia kieltämään jalkaväkimiinat kokonaan;
 2. pyytää, että ei-valtiolliset toimijat lopettavat jalkaväkimiinojen käytön, tuotannon, varastoinnin ja kuljetuksen;
 3. pyytää neuvostoa ja komissiota selvittämään, mistä ei-valtiolliset toimijat saavat jalkaväkimiinoja;

⁽¹⁾ EYVL C 21, 25.1.1993, s. 161.

⁽²⁾ EYVL C 183, 17.7.1995, s. 44.

⁽³⁾ EYVL C 183, 17.7.1995, s. 47.

⁽⁴⁾ EYVL C 14, 19.1.1998, s. 201.

⁽⁵⁾ EYVL C 197, 12.7.2001, s. 193.

Torstai 6. syyskuuta 2001

4. pyytää lisää määrärahoja humanitaariseen miinanraivaukseen, miinoja koskevan tietoisuuden lisäämiseen, miinojen uhrien kuntouttamiseen ja avustushjelmiin;
5. pitää myönteisenä ehdotuksia, joilla pyritään saamaan ei-valtiolliset toimijat liittymään jalkaväki-miinojen täydelliseen kieltoon ja osallistumaan miinoja koskevaan yhteistyöhön, esim. siten että ne antavat sitoutumistaan koskevan vakuutuksen;
6. pyytää Managuan konferenssin osallistujavaltioita tukemaan pyrkimyksiä saada ei-valtiolliset toimijat sitoutumaan miinoja koskevaan kieltoon;
7. pyytää Ottawan sopimuksen osapuolia kiinnittämään enemmän huomiota ongelmaan, joka aiheutuu ei-valtiollisten toimijoiden suhtautumisesta jalkaväki-miinojen käyttöön, ja tukemaan erityiskansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten elinten pyrkimyksiä saada ei-valtiolliset toimijat osallistumaan prosessiin, jolla halutaan kieltää miinojen käyttö;
8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, jäsenvaltioiden hallituksille, YK:n pääsihteerille, Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle, kansainvälisestä jalkaväki-miinojen vastaisesta kampanjasta vastaavalle komitealle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle sekä Yhdysvaltojen, Venäjän federaation ja Kiinan kansantasavallan hallituksille.

21. Kuivuus Keski-Amerikassa

B5-0547, 0562, 0569, 0574, 0591 ja 0600/2001

Euroopan parlamentin päätöslauselma kuivuudesta Keski-Amerikassa

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat Keski-Amerikasta antamansa päätöslauselmat ja erityisesti 15. kesäkuuta 2000 Keski-Amerikan jälleenrakentamista koskevasta yhteisön toimintasuunnitelmasta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- A. ottaa huomioon Keski-Amerikkaa yli kolmen kuukauden ajan koetelleen kuivuuden tuhoiset seuraukset, joiden vuoksi Yhdistyneet Kansakunnat on luokitellut tilanteen vakavuuden pahemmaksi kuin pyörremyrsky Mitchin aiheuttamat vahingot,
- B. korostaa, että väestön tilanne, joka jo ennestään oli inhimillisesti ja sosiaalisesti hyvin vaikea alueella tapahtuneiden luonnonmullistusten (pyörremyrsky Mitch, El Salvadorin maanjäristys) jälkeen, on vain pahentunut ja että tällä on kielteisiä vaikutuksia odotuksiin kyseisten maiden sosiaalisesta ja taloudellisesta kehityksestä,
- C. on huolestunut YK:n alaisen Maailman elintarvikeohjelman edustajien esittämistä ennusteista, joiden mukaan nälänhädästä kärsii yli 1,5 miljoonaa henkeä, ja elintarvikevarastojen ehtymisestä, joka voi johtaa nälänhädän nopeaan leviämiseen,
- D. ottaa huomioon, että kyseessä ei ole kuitenkaan yksittäinen ilmastoa koskeva ilmiö, vaan kuivuus toistuu Keski-Amerikassa vuodesta toiseen ja aina aikaisempaa voimakkaampana, ja sen syy-seuraussuhde kasvihuonekaasujen aiheuttamiin ilmastomuutoksiin ja maapallon lämpenemiseen on jo osoitettu,
- E. toteaa lisäksi, että vuodesta toiseen sekä paikalliset viranomaiset että kansainväliset avustusjärjestöt reagoivat tilanteen krooniseen pahenemiseen toimittamalla välttämätöntä hätäapua jatkuvasti kasvavina elintarvikelähtöyksinä, mutta ryhtyvät harvoin ehkäiseviin toimenpiteisiin luodakseen kestävää kehitystä edistäviä hankkeita vaikeuksiin joutuneen maaseudun väestön kanssa,

⁽¹⁾ EYVL C 67, 1.3.2001, s. 297.